

SON HALKA

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 12.01.2014 tarihli Şehzâdebaşı Sohbetidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdülillâhi Rabb'il Âlemin. Ve sallallâhu ve selleme ala seyyidina Muhammed. Ve ala âlihi ve sahbihi ecmaîn.

Aziz Mü'minler;

Dinimiz İslam, hepimizin bildiği gibi hayatı kuşatan ve insanı hiçbir alanda başıboş bırakmayan kuralların bütünüdür. Ticaretten siyasete, ekonomiden ziraata, evden caddeye varıncaya kadar nerede insan varsa orada İslam'a ait bir kural muhakkak vardır. İslam, bütün bu kuralların hepsinin bulunduğu bütünün adıdır. Birini çekip çıkardığınızda İslam'ın bütünü bozulacağı gibi İslam adına yapılan işlerden herhangi biri de tek başına İslam değildir. Kıldığımız namazdan, tuttuğumuz oruçtan, okuduğumuz Kur'an'dan, ibadet olarak yaptığımız her şeyden bir örnek bulmamız mümkündür. Sevgili Peygamber aleyhisselam efendimizin gelecekte ortaya çıkacak diye haber verdiği ve zamanla beraber ortaya çıkan hakikatlerden birisi de dinimiz İslam'ın Müslümanların içinde de bir dağılma göstereceğidir. Maalesef Sevgili Peygamber aleyhisselam efendimizin bu konuda vermiş olduğu bilgi artık gözümüze çarpmaya, ayağımıza takılır olmaya başlamıştır. Gerek karşılaştığımız dünya olaylarında ve gerekse bizim iç hayatımızda, Müslümanlığımızda ortaya çıkan söz konusu sıkıntılar hadisi şerif kitaplarında kalem kalem zikredilmiştir bundan asırlar önce. Peygamber aleyhisselam efendimizin geleceğe dair kendisinden asırlar sonrası için verdiği bilgilerden bir tanesi de değerli kardeşlerim; İslam'ın adeta halka halka olan birbirini bütünlendirme durumundaki ibadetlerinden ve emirlerinden dağılmaların ve kopmaların olacağı bilgisidir.

Peygamber aleyhisselam efendimiz bize kadar ulaşan bir hadisi şerifte buyuruyorlar ki: "İslam'ın halkaları bir bir dağılacaktır. İlk dağılan, kopan halka da siyaset halkası olacaktır. Her halkalardan biri koptukça insanlar diğer halkaya yapışacaklar, o kopunca öbürüne yapışacaklar, o kopunca öbürüne yapışacaklar. En son namaz kalacak." Buyurmuştur.

Değerli Kardeşlerim;

Bu hadisi şerifi bir mucize de kabul edebiliriz. "Nasıl gerçekleşmiş söylediği şey" diye bir araştırma konusu da yapabiliriz kendimiz için. Böyle olmuş mu gerçekten? Sevgili Peygamber aleyhisselam efendimiz Medine'den bu dünyaya veda ederken Müslümanlık olarak bıraktığı şeyleri liste halinde çıkaralım. O bıraktığı şeylerden bugün "işte Müslümanlık budur" diye herkesin gözüyle görebileceği "namazdan başka ne kalmıştır" soruverelim. Karşımıza araştırma konusu olarak çıkacaksa bu hadisi şerif onu hep beraber araştıralım. Ne kalmıştır? Mucize ise zaten her sözü bir mucize olan Peygamber aleyhisselam efendimiz büyük bir hakikate bizi araştırma konusu olarak muhatap tutmuştur.

Değerli Kardeşlerim;

Şu kıldığımız namaz, Allah'ın emirlerinden bir emir olması bakımından şüphesiz İslam'ın, dinin direği, ibadetlerimizin en büyüğüdür. Bu açıdan namazı ele almak istemiyorum şimdi. Ama şu hadisi şerifte: "İslam'ın halkaları bir bir dağılacak, ilk kopan halka siyaset halkası olacak, son namaz kalacak." şeklindeki hadisi şerifi, bu hadisin perspektifinden ele alalım. Bir Müslüman olarak bugün kıldığımız şu namazımızın İslam'ın en büyük emri olarak yaptığımız bir ibadet olmasını bir kenara koyalım, zaten bunu bu şekilde biliyoruz. Ama bu hadisin penceresinden de bakalım. Allah'a imanımız olan, dinimizin adı olan, İslam olarak elimizde bulunan şu namazın gitmesi hâlinde İslam ile bağımızın ne olacağını bu

hadisi şeriften anlamaya çalışalım. Bizim kıldığımız sadece bir ikinci namazı değildir. Bizim kıldığımız Allah ile Müslümanlık adına bağımızın son resmi halkasıdır. Elimizden ve alnımızdan seccademiz alınıp namazsız kaldığımız zaman sadece bir ibadeti bırakmış olmayacağız. Ümmet olarak, ahir zamanda yaşayan Allah'ın mü'min kulları olarak, "Müslüman" diye kendimizi ortaya koyabileceğimiz yegâne belgemiz olan namazı kaybetmiş olacağız. Bu bizim son gemimizdir âdetâ. Kendimiz namaz kılarken bu düşünce ile namazı eda ettiğimiz zaman "bari son gemiyi batırmadan bu okyanusu aşıp Allah'a gidelim" diye düşünmüş oluruz. Çocuğumuza namaz öğrettiğimiz zaman; evet, İslam adına yapılacak en önemli işi öğrettik muhakkak. Bunda bir sıkıntı yok ama çocuğumuza namazı öğretinceye kadar da bizi hareketlendirmesi gereken duygu şu olmalıdır:

Bu zamanda namaz, bir insanın Müslüman olduğunu belgeleyen son belgedir. Çocuğuma namaz dahi veremediysem İslam namına, Müslümanlık namına verebileceğim son şeyi kaybettim demektir. Bir insan iş ortağından, komşusundan, arkadaşından dostuna kadar kendisine bir yoldaş, arkadaş seçtiğinde, eş adayı seçtiğinde namazının varlığı veya yokluğunu Müslümanlık adına bulunacak veya bulunmayacak son simge olarak görmek zorundadır. Bu nedenle biz Müslüman olarak Peygamber aleyhisselam efendimizin şu mübarek bilgisini dinledikten sonra bir insan için, çocuğumuz veya arkadaşımız olan bir insan için: "Namazı yok ama çok iyi bir insandır, çok iyi Müslüman'dır. Namazı yok o kadar" diyemeyiz çünkü namaz bir Müslüman'ın kaybedebileceği son yetki belgesidir. Onu kaybettikten sonra: "namazı yok ama çok değerli bir insan" olamaz. İnsan olarak gözü, kulağı, beyni açısından olabilir. Allah'a İslam adıyla teslim olmuş, Müslüman bir insan olarak konuştuğumuz insanlar için namazdan sonra namaz çapında referans alabileceğimiz bir belge yok, Allah'a göre, Peygamber'ine göre.

Namazı hangi gözle görmemiz gerektiğini anlatıyor sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz. Ümmet'imizin tarihine girmek istemiyorum ama şöyle ya da böyle siyaseti kaybettiğimiz günü hepimiz hatırlıyoruz. Müslümanların zekâtı, orucu nasıl kaybettiklerini, nasıl evlere ve gönüllere sıkıştırıp bıraktıklarını biliyoruz. Alenen ve hâlâ ezanları şehirleri inletecek şekilde devam eden namazımız vardır. Elhamdülillah... Oruç gizli bir ibadettir, kimsenin Müslümanlık belgesi olarak kullanılamaz. Hasta olduğundan, yolcu olduğundan, bir nedenle oruç tutmuyor olabilir. Oruç özürleri olan bir ibadettir. Hac ibadeti de serbest zamanda yapılan bir ibadettir. Zekât da insanların cepleri izlenemediği için kimin, ne zaman yaptığı belli olmayan bir ibadettir. Müslüman olarak özür beyan edemeyeceğimiz, ya var veya yok olan yegâne ibadetimiz namazımızdır ve namazı simgeleştiren camilerimizdir, seccademizdir, tespihimizdir, takkemizdir. Namaz ne olarak gözümüzde görünüyorsa odur. Abdesttir, taharettir, namazla bağlantısı bulunan her şeydir. Buradan hareket ederek, bir Müslüman olarak namaz konusunda bu yaşadığımız çağda, hangi hareket noktasından hareket etmemiz gerektiğini vurgulamak istiyorum. Namazı, mesela; zekât gibi çok değerli bir ibadet olarak göremeyiz. Namazı, mesela; hayır yapmak, fakirleri doyurmak, dul kadınlara nafaka vermek gibi mübarek bir iş göremeyiz. Namazı, hatta ve hatta cami yaptırmak olarak da göremeyiz.

Namaz, sadece sadece namaz olabilir. O da Müslümanlık veya değil noktasından başka hiçbir şeyle izah edilemez. Bir insan Müslüman olduktan sonra her şeyini kaybedebilir, yeter ki namazını kaybetmesin. Bir Müslüman alkol müptelası da olabilir, yeter ki "namazsız" diye damga yemesin. Müslüman hırsızlık gibi bir suç da irtikâp edebilir ama aylar geçtiği hâlde camiye uğramayan bir insan olarak kaydetmemelidir melekler onu. Çünkü hırsızlıktan alkole vs.ye kadar bütün suçlar, nihayetinde Müslüman'ın bile işleyebileceği ve sonra temizlenebilecek suçlardır. Hırsızlıktan dolayı bir insan dinden çıkmış varsayılmaz. Herhangi bir suç için bu kural geçerlidir ama namaz öyle değil. Namaz yoksa eldeki

son belge de kaybolmuş demektir. Kendimiz için, neslimiz için, insan olarak sorumluluğunu taşıdıklarımız için, herkes için geçerli bu.

Bir mü'min, namazı bu mantıkla gördüğü zaman İslam olarak yaşama şuuru iliklerine kadar hisseder. Bizden önceki nesil, Müslümanlığını bu şekilde yaşadı. Ashabı kiram, Allah onlardan razı olsun Müslümanlığı namaz olarak anladılar. İbni Abbas-ashabı kiramın büyüklerinden-ikinci halifemiz, cennetle müjdelenmiş olan Ömer bin Hattab'ın, bir sabah namazını kıldırırken arkadan hançerlenerek yaralanıp, sal yapıp, evine götürüldüğü sahneyi anlatıyor. -Her halka gider, namaz gitmez" mantığını izah etmek için örnek vermeye çalışıyorum.- Diyor ki İbni Abbas: "Ömer'i evine götürdük." Sal yapıp evine götürmüşler. Hançer yemiş kanı boşanmış. "Ömer bayıldı mı ayıldı mı anlayamadık. Öldü mü fark edemedik." Biri demiş ki. Dikkat ediniz arkadaşlar. Bakınız, Müslümanlığın ilk örneklerinin namaz seviyesine bakınız. "Öldü mü Ömer, ölmedi mi" onu merak ediyorlar. Demiş ki biri: "Arkadaşlar uğraşmayın. 'Namaz vakti geldi, Ömer!' Diye bağırın. Ölmediyse uyanır, uyanmazsa anlayın öldü." demiş.

Sabah namazı kıldırılırken ve kendisi Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin mihrabında imamken hançerlenen Ömer kan kaybettiği için baygın vaziyette yatıyorken İbni Abbas demiş ki: "Ya Emire'l Mü'minin! Namaz namaz!" "Namaz, namaz" deyince gözlerini açmış. "Vakit mi geçti?" demiş. Vakit mi geçti? "Yok yok, yeni vakit bitiyor" demişler. "İnsanlar namazı kıldılar mı?" demiş. "Kıldı, insanlar namazı kıldılar" demiş ve o zaman demiş ki: "namazdan nasibi olmayanın İslam'dan nasibi yoktur" demiş. Peygamber aleyhisselaminin ashabının şuurudur bu. Son nefesi verip vermediğini namazıyla ölçüyorlar. "Namaz, namaz Ömer!" dedin mi ölmediyse uyanıyor. Öldüyse zaten üzerine namaz farz değil. İşte o nesil Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemden bu eğitimi gördüler. Önce namaz! Adamlık ölçüsü önce namaz! Vefakârlık ölçüsünde önce namaz! Sadakatte, Müslümanlıkta önce namaz!

Varsa namaz ne varsa gerisinde olumsuz olarak namazın hepsini örtmesi mümkün. Ama yoksa namaz geride ne kadar güzellik varsa bizim güzellik dediğimiz şey onların namaz açığını kapatması mümkün değil. Namaz bir insanın bedenindeki kalp gibi, beyin gibi. İki göz bir kalp etmiyor. Yirmi parmak bir kalpte bir damar bile etmiyor. Bütün ibadetler namazla kıyaslandıklarında bu benzeme karşımıza çıkacaktır. Yirmi parmağın var ama yirminin toplamı kalp damarlarından bir tanesi bile etmiyor. Gitti mi o damar el de gidiyor, ayak da gidiyor.

İslam topraklarını kaybetmiş olabilir. Nitekim de kaybetti. Zalimler İslam topraklarını ordularıyla işgal etmiş olabilirler, ettiler de nitekim. Kudüs gitmiş olabilir, gitti de nitekim. Müslümanlar dünyanın belli bölgelerinde hürriyetlerini kaybetmiş olabilirler, oldu da nitekim. Hatta maazallah Kâbe'mizin bulunduğu Mekke'miz bile bir zarar görebilir bir gün. Ama bizim namazımız kalmalıdır. Ölmüş olup olmadığımızı test etmelidir melekler. "Namaz namaz be Müslüman" dendiğinde Ümmet olarak kökten ölüp gitmediyse camiler bizi buluşturmalıdır. Camiler bizi buluşturduğu sürece Ümmeti Muhammed ölmemiş demektir. Kudüs'ü gitse de, siyasetini kaybetse de, toprakları işgal edilmiş olsa da ezanları var oldukça camilerinde, mihraplarında imamlar namaz kıldırarak sürece İslam ayaktadır. Müslümanlık ayaktadır. Zulüm gider, İslam yeniden payidar olur demektir. Ama tersten bakıldığında ne yazık ki namazdan sonra kaybedecek bir şeyi kalmayacak Ümmet'in.

Bunun için değerli kardeşlerim, hepimizin çok iyi bildiğimiz hadisi şerifi bir kere daha hatırlatmak istiyorum. Hem bireyler olarak bize, aileler olarak ailelere, toplum olarak da topluma hitap eden bir mesaj sevgili Peygamber aleyhisselam efendimizden ne buyuruyor: "Kişi ile küfür arasında

engel, namazdır." Yani insanla kâfirlik arasında engel, namazdır. Çekince namazı insan kâfirlikle yüz yüze gelir. Dikkat ediniz! "Kâfir olur" demiyorum. Namazı çektin mi bir insanla kâfirliğin arasında yüz yüze gelirsın.

Bir insan "Allahuekber" deyip secdeye kapandığı sürece kâfir olmaya karşı bir barikatın arkasında duruyor demektir. Aile namazlı bir aile olduğu sürece küfrün o aileyi istila etmemişliğin belgesi var demektir. Toplum namazı bir numaralı, en öncelikli ve aşılmaz, kaldırılmaz hakikat olarak gördüğü sürece toplum küfürle arasında büyük bir koruyucu saklıyor demektir. Namaz kalkınca küfürden koruyan set de yıkılmış demektir. Bunun için Peygamber aleyhisselam efendimiz: "namazı olmayanın dini de olmaz" buyurmuştur. Çünkü son halkası da kopmuş, gemi dalgalarda sürüklenmeye başlanmış demektir. Son bağlandığı çengel, namaz çengeliydi. Toplum için de, aile için de, birey için de namaz küfre karşı mü'minin sigortasıdır.

Aziz Kardeşlerim;

Bu bizim için de böyle, ashabı kiram için de böyleydi. Ashabı kiram bu hakikati tavizsiz bir şekilde algıladılar. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin ilgili ikazını ciddiye aldılar. Hayatlarına bu şekilde uyguladılar.

Ömer bin Hattab radiyallahu anh halife olduğu günlerden birinde genç bir delikanlıyı camide görememiş. "Filanca nerededir" diye sormuş. Demişler ki: "o epey hastadır yatıyor evde". "Yahu bana bulun o çocuğu, merak ettim" demiş. Birisi gitmiş, demiş ki: "Ömer seni sordu bugün." O da artık titreye titreye atlamış gelmiş. Hem hasta ama "Ömer aradığına göre bir acil iş var herhâlde" demiş. "Buyur ya Emire'! Mü'minin! Beni aradın" demiş. "Eee seni sabah namazında görmedim ben" demiş. "Hasta yatıyordum" demiş. "Ömer arıyor deyince geldin ama" demiş. "Ee hastaydım" demiş. "Seni Allah çağırdı **حيا على الصلاة** dedi, gelmedin. "Ömer arıyor" deyince geldin. Ben Allah'tan büyük müyüm" demiş. Sahabi kafası. Önce namaz! "Varsa namaz var Müslümanlık" ruhudur bu. **حيا على الصلاة** 'ı hangi idrak seviyesinde anlamalı Müslüman, onun canlı örneğidir bu. "Allah çağırdı gelmedin, 'Ömer arıyor seni' deyince geldin" demiş. Hani hastaydın sen? Belki gerçekten o delikanlı hastaydı. Ama hesap edemedi. Ömer'in çok acil bir işi var, aman Ömer'i mahcup etmeyeyim, Ömer'e mahcup olmayayım düşündü. Can havliyle bir atladi. Ama Ömer litrelerce kan aktığı hâlde vücudundan namaz deyince uyanan bir Ömer olduğu için senin hastalığın Ömer seviyesinde iyi oluyor, Allah çağırınca hasta oluyorsun diye idrak etmiş bunu.

İslam bir bütün dinidir. Namazı var, zekâtı var, cihadı var, siyaseti var, eğitimi var. Ama namaz insanı Allah'a bağlayan son halkadır. O son halkayı da kaybettikten sonra Müslüman okyanusun sularına salınmış bir sandal gibidir. Kaptansız dalgaların her tarafa sürüklediği bir sandal gibidir.

Kardeşlerim;

Elbette namazın önemini anlatmak istiyorum ama elli senedir duyduğumuz: "namaz çok önemlidir, dinin direğidir" sözünü anlatmıyorum. Çocuklarımıza namaz eğitimi vermedikçe hiçbir diplomayla, geçici göstergeyle oyalanmayalım, demek istiyorum. Bir vakti kazaya bıraktığımız zaman "benim Allah ile bağım koptu" diye ödümüzün patlamasını istiyorum. "Namazı kazaya bıraktık" diye değil, "Allah ile bağım koptu, beni mü'min olarak gören melekler şu andan itibaren görmeyebilirler" diye endişeye kapılmak gerekir diyorum. "Namaz önemlidir" demiyorum, bunu hep biliyoruz zaten. Dünyadaki İslam namına hiçbir şey bilmeyen Yahudiler, dinsizler bile: "Müslüman ne yapar" diye sorsan: "namaz kılar" derler herhâlde. Namazın Müslümanlığın dini olduğunu, Müslümanlığın

gereklerinden olduğunu, beş şartından biri olduğunu bilmeyen yoktur bu dünyada. Az-çok dünya kültürü olan bunu bilir. Ama biz namazın önemli olduğunu bilmeyi geçiştiremeyiz.

Bize göre namaz önemli değil, tektir, sondur, yegânedir. Namaza bu gözle baktık mı namaz bizi kurtarır o zaman. O namaz miraca götüren namaz olur. Biz namazı çok değerli, Cuma günü de camilerde kılınan bir ibadet olarak görmeye devam edersek bu görüşümüzü şeytan yalama yaptırır sonunda. Çok önemli, çok önemli. İş daha önemli olur bir gün. Namaz kılmadığını bildiğin hâlde birisine referans kartı bile yazabilirsin. "Kartımın sahibi değerli bir arkadaştır" dersin. Hâlbuki Allah'a göre limandan kopmuş, okyanusta fırtınaya tutulmuş bir sandaldır. Sen onun adına "değerli bir arkadaştır" diye referans oluyorsun.

Namaz İslam'ın şartları arasındadır ama İslam'ı tek başına taşıyan son halkadır. Bizim için, evimiz için, toplumumuz için, işimiz için, gayemiz, hedefimiz için. Rabb'imiz kitabında "günün birinde İslam adına yeryüzünde güç sahibi olanlar ilk iş olarak namazı kılarlar" buyuruyor Allah. İslam'da devlet olmanın, aile kurmanın, şirket kurmanın, adam olmanın ilk şartı namazdır demek ki. **الَّذِينَ**

مَكَانَهُمْ فِي الْأَرْضِ Toprağın üstünde hâkimiyet verdiğimiz kullarımız, 'bu toprak benimdir' diye bayrağını oraya diktiği zaman, şirketinin flamasını astığı zaman, evinin anahtarı kendi cebine girdiği zaman **أَقَامُوا** **الصَّلَاةَ** ilk iş olarak "namazın hakkını verirler" Allah buyuruyor. Son işte o, ilk iş de odur.

Bu sebeple kardeşlerim, namazı Allah'ın gördüğü gibi, Peygamberimiz aleyhisselâtu vesselâmin gördüğü gibi görüp o mantıkla namaz kılmak ve o mantıkla namazı kaybetmenin ne demek olduğunu anlamak zorundayız. Namaz bizim için son nefes gibi, son referans gibidir. Bunun için Sevgili Peygamber aleyhisselam efendimiz buyuruyor ki: - Abdullah ibni Amr isimli sahabe naklediyor- diyor ki: "Bir gün Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz namazdan söz ediyordu, namazı anlatıyordu. Buyurdu ki: "namaz kılan Müslüman için nurdur, Allah'ın önünde kurtuluş belgesidir. Namaz kılmayan ise kıyamet günü Firavun'la, Karun'la, Hâmân'la, Ubey ibni Halef'le beraber dirilir" buyurmuş.

Kardeşlerim;

Tüylerimizi diken diken yapacak değil, yüzümüzdeki tüyleri dökecek kadar, bizi tüysüz bırakacak kadar büyük bir tehditle karşı karşıyayız. Namaz kılıyorsan Allah'ın önüne belgeli bir Müslüman olarak çıkıyorsun. Bu mü'mindir, belgesi kayıtlarda var. Kılmayan için ise: "Firavun'la, Karun'la, Hâmân'la, Ubey ibni Halef'le beraber dirilir" buyuruyor. Hâlbuki mü'min "lâilâheillallah muhammedu'r Resûlullah" dedikten sonra imanla ölür, mü'min olarak dirilir. İmanla ölen Firavun olmaz, Ubey ibni Halef olmaz. Çünkü iman cennetlik olmak demek. Ama namaz kılmayan, namaz yani son halkası elinde olmayanlar namazla Allah'a ve İslam'a tutunamayanlar, onlar ya kibirden, gururdan dolayı kılmamışlardır bunları Kâruluk'tur. Ya da siyasette, koltukta, şuradaki buradaki şirketteki yerinden dolayı kılmamıştır. Bu da Firavunluk'tur. Ya da bürokratlığından dolayı işinden olmamak için kılmamıştır. Bu da Hâmânlık'tır. Ya da kör cahildir, Ebu Cehil'in arkadaşı Ubey ibni Halef gibidir.

Dolayısıyla herkesi Allah yaşam tarzına göre dirilteceği için kıyamet günü, bunun yaşam tarzı Hâmân gibi, Kârun gibi, Firavun gibi sapık kollardan birini yansıttığı için mü'min olarak öldüğü hâlde o mantıklı insanlarla beraber mahşer yerine getirilip Hâmân'ın, Kârun'un, Firavun'un cehenneme girdiği suçun bir benzeri ile cehennemde ceza gördükten sonra iman ehli olduğu için yine cennete girecek. Ama suç olarak cehenneme girmek kadar ağır bir hakaret ve azap da; insanın Kârun gibi dirilmesidir. Ticaretinden dolayı kılmayana tehdit bu. Daha önce kıldığı hâlde işgal ettiği koltuğun forsuna kapılıp

namaz kılmayana tehdit bu. Namaz dinin son halkasıdır. Namazı kaybedenin kaybedecek bir şeyi yok demek ki. Bunun için "namazı kaybeden dinini kaybetti" diyor sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz.

Aziz Kardeşlerim;

Bir şeyi daha unutmayalım. Sevgili Peygamber aleyhisselam efendimiz bu dünyadan giderken son iki sözünden biri "aman namaz, aman namaz, aman namaz ha" olmuştur. Bu "aman namaz" sözünden sonra sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz bir saat dahi yaşamamıştır. Bu Ümmet'in Peygamber'ine bağlılığını kandil akşamı test etmek; denizin ortasında su testi yapmak gibidir. Tuzlu su ile ve denizin ortasında su bolluğu testi yapılamaz. Kandil akşamı Müslüman'a, Müslümanlık testi yapamayız. Onun Peygamberi aleyhisselatu vesselam nefeslerini bitirirken namazı vasiyet ederek gitmiş ama Müslüman Peygamber'ini törenden törene hatırlıyor olamaz. Bizim Peygamber aleyhisselama bağlılık testimiz onun bizden beklentileri üzerinden yapılabilir. Bu dünyadan giderken "aman namaz ha" diyerek gitmiştir. Bunu bir Müslüman olarak hafızamıza kaydedelim. Çocuklarımızı hangi namazın şuurunu vermek istediğimizi unutmayalım.

Bir kaçırılmış namaz, sadece namaz mıdır kaçtığı zaman yoksa uçmuş gitmiş bir umut mudur? Bunu tefekkür edelim. Mesele; seccadenin karşısına geçip namaz kılmak meselesi değil. Mesele; Allah ile var olan iman bağımızı en güçlü şekilde kalması meselesidir. Mü'minlik veya başka bir şey tehlikesi namazda yüzde yüzdür. Allah'a göre, Peygamber'e göre.

Kardeşlerim;

Bir nokta daha hep beraber hatırlayalım istiyorum: Peygamber aleyhisselam efendimiz ashabıyla yaptığı bir muhabbet esnasında onlara sormuş, demiş ki: "Bir insan evinin önünden bir dere aksa, o dereden de her gün beş defa banyo yapsa o insan ter kokar mı, üstünde kir kalır mı?" "Yok ya Resûlullah tertemiz olur" demişler. Buyurmuş ki: "İşte sizin kıldığınız beş vakit namazınız, evinizin önünden akan bir dereye beş defa yıkanmanız gibidir. Beş defa her gün namaz kılmanız Allah'ın huzurunda tertemiz Müslüman olmanız demektir." Biz namazı her gün beş kere kendimizi bakıma almak, günahlardan ve dünyevileşme riskine karşı kurtulmak, temizlenmek olarak görürsek bir kere kaçırdığımız namaz ya da bizim zimmetimizdeki birisinin kaçırdığı tek bir namaz en azından beşte bir oranında kir riski taşımaktadır. Üç defa kaçırılan namaz, üç kere yıkanmamış el demektir. Günde beş kere kullanılması gereken bir ilacı üç kere kullanmayan birisi doktorun önüne "bu ilaç bana fayda etmedi" diye çıkamayacağı gibi kaçırılan her namazı bizim Rabb'imizin önüne çıktığımızda Müslümanlık olarak ezileceğimiz, büzüleceğimiz bir sıkıntı olarak görmemiz gerekiyor. Bütün bunlardan sonra çıkıp da biz "namaz kılmaz ama pırlanta gibidir" kime diyebiliriz? Beş kere yıkanması gereken şey beş senedir bir kere yıkanmamış ama tertemiz maşallah tertemiz, altın gibi. Evet, iman altın gibidir. Ama üstünü kaplayan pislik temizlenmedikçe ele alınabilir bir altın değildir o zaman.

Kardeşlerim;

Hadisi şerifi tekrar hatırlayalım ne buyurmuştu sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz: "İslam'ın halkaları bir bir kopacak. İlk kopan halka siyaset halkası olacak. Her halka koştukça insanlar geride kalanlara yığılacaklar. Ama halkalar bir bir kopacak." Faiz haramdır, Allah ile savaşmaktır diye bir halka asmıştı Allah Kur'an'ında. Bakkaldan çok bankanın bulunduğu Müslümanlara ait şehirlerde Allah'ın bu halkası kopmuş demektir. İnsanlar "bari şunu yapalım" diyecekler, onu benimseyecekler. "O halka kopacak bari şunu yapalım" diyecekler. En son namaz kalacak. İslam olarak, Müslümanlık işareti olarak

namaz kalacak. Demek ki namaz da gider maazallah camilerimiz de dolmazsa, sabah namazına kalkamazsak Rabb'imizin önünde "biz Müslüman'ız" diye kendimizi belgeleyecek bir şey bulamayacağız demektir.

Kendi kendimize avutabiliriz biz. "Çok iyi Müslüman'ız" diyebiliriz ama Peygamber aleyhisselatu vesselam "namaz son belgedir" buyuruyor. Bizim için, çocuklarımız için, eğittiklerimiz öğrettiklerimiz için, yönettiklerimiz, çalıştırdıklarımız için, iyiliğin ölçüsü, güzelliğin ölçüsü, Müslümanlığın belgesi Allah ile bağımızın hâlâ kopmadığını, devam ettiğinin belgesi; namaz. "Namaz, Ömer namaz" deyince neredeyse mezarından bile, ölse bile kalkacak Ömer'in cennetine girmek isteyenler için hedef ortadadır: "Namaz, namaz ve namaz!"

Vel'hamdülillâhi Rabb'il âlemin.